



درباره فیلم یادگار جنوب؛

فیلمی پر مدعا با ظاهری گول زننده

پارسا آتش پر

پازل در کنار یکدیگر می‌چینند و با درگیر کردن مخاطب در دل تصاویری پر زرق و برق (از ماشین‌های لوکس و خانه‌های مجلل گرفته تا شخصیت‌های شیک و اتوکشیده) با فیلمی پرکارا کتر همراه می‌شود. در یادگار جنوب، ایده به اجرا برتری دارد و با وجود دقت عمل و رعایت نکات و جزئیات فیلمنامه و اجرا (چه در مسائل فنی و چه محتوایی) ایده اصلی داستان و تربیت روایت، عامل مهمی برای جذب مخاطب تا پیگیری نهایی فیلم و علاقه‌مندی او به دنبال کردن داستان و پیش‌بینی عاقبت شخصیت‌ها می‌شود.

همان‌طور که بدان اشاره شد علت اصلی این موضوع، زمان کم فیلم در راستای بسط دقیق جزئیات و رسیدن به داستانی واحد در کنار خرده‌پیرنگ‌های فیلم است. همین مهم علت اصلی ورود دیر هنگام فیلم به پرده دوم و ورود به جهان ذهنی بیشتر وحید و شکل‌گیری ارتباط او با شیدا و صالح است. هرچند که در این بین و به دلیل همین مشکل اشاره شده به شخصیت حرا (با بازی سحر دولت‌شاهی) به اندازه کافی توجه نمی‌شود و مجموع برآیند نظر مخاطب نسبت به او به صورت الکن در دو سکانس تخلیه بار قایق و زندانی کردن صالح ختم می‌شود و به خروجی قابل‌قبولی از شخصیت‌پردازی و درک کامل شخصیت او منجر نمی‌شود.



فیلمنامه در روایتی غیر خطی و غیر قابل حدس، بخش‌هایی از زندگی وحید را همانند پازل در کنار یکدیگر می‌چینند و با درگیر کردن مخاطب در دل تصاویری پر زرق و برق با فیلمی پرکارا کتر همراه می‌شود

که در فیلمنامه وجود دارد می‌تواند با بسط طرح اولیه و افزودن جزئیات به فیلم، به مبنی سریالی موفق و تماشایی تبدیل شود.

در واقع مشکل اصلی فیلم نیز در همین نقطه و به واسطه نداشتن زمان کافی در تشریح بیشتر جزئیات داستان به‌ویژه بیان علل و عوامل اصلی اختلاف وحید (با بازی وحید رهبانی) با صالح (با بازی پژمان جمشیدی) و همچنین تفسیر و تشریح علل عشق و وحید به شیدا بوده است.

دوماری و پورامینی، فیلمنامه‌نویسان یادگار جنوب که پیش‌ترها سابقه موفق در نگارش گروهی فیلمنامه شنای پروانه (به کارگردانی محمد کارت) و فیلم کوتاه نسبت خونی (به کارگردانی مشترک دوماری و پورامیری) داشته‌اند و در کارنامه خود آثاری همچون یانی، جان‌دار و... را نویسنده‌اند در آخرین فیلم خود، با نگارش فیلمنامه‌ای پرهیجان در تریلری عاشقانه، به تعریف قصه مردی عاشق پیشه و دل‌باخته می‌پردازند که پس از درگذشت معشوقش تمام تلاشش را برای زنده نگه داشتن نام و یاد او و بازگشت به زندگی خیالی با همسر از دست‌رفته‌اش و انتخاب جایگزین برای او می‌کند.

فیلمنامه در روایتی غیر خطی و غیر قابل حدس، بخش‌هایی از زندگی وحید را همانند

یادگار جنوب بعد از فیلم جاندار دومین تجربه کارگردانی حسین دوماری و پورامیر پورامیری است. این دو کارگردان جوان با همان فیلم اولشان ثابت کردند در زمینه ساخت تریلرهای اجتماعی تسلط کافی دارند. داستان فیلم درباره عشق یک دختر و پسر است و ازدواج آن‌ها در حالی که دختری در کما است و ازدواج آن‌ها باعث می‌شود شرایط پیچیده‌ای رخ دهد.

«یادگار جنوب» بسیار بلند پروازانه، لبریز از ریسک و بسیار موفق در قصه‌گویی و ساختار است. فیلمی که نه برای خروج از تهران ترسی به دل راه می‌دهد و نه به یک روایت قصه عاشقانه بسنده می‌کند. این فیلم حتی وقتی به سینمای معمایی و جنایی نزدیک می‌شود نیز تغییر هویت نمی‌دهد. «یادگار جنوب» می‌تواند فیلم پرفروشی باشد، چه بسا یکی از پرفروش‌ترین فیلم سینمایی ایران در سال جاری.

حجم وسیعی از رخدادها و اتفاقات

در شرایطی که بسیاری از فیلم‌های سینمای ایران در بسط و گسترش طرح اولیه فیلمنامه دچار مشکل هستند و در بسیاری موارد فیلمنامه‌ها پتانسیل کافی برای اجرا در یک فیلم بلند سینمایی را ندارند و مناسب ساخت در قالب فیلم کوتاه هستند، یادگار جنوب (با نام انگلیسی به نام عشق) با حجم وسیع رخدادها و اتفاقاتی